

PRIETENI ÎN FELUL NOSTRU

PIPO ȘI FOTOGRAFIA CU RÂSETE

Cele mai dragi amintiri ne lasă să fim noi înșine

Bine ai venit în Lumea lui Norișor

În Lumea lui Norișor, un cântecel poate deschide o poveste, iar o poveste poate deveni un început de conversație. Creăm cărți, cântece și activități în limba română pentru copiii care descoperă lumea și pentru adulții care îi însoțesc. Ne dorim să aducem împreună joaca, curiozitatea și timpul petrecut cu drag unii lângă alții.

Personajele noastre învață prin întâmplări apropiate de viața copiilor: cer ajutor, își spun emoțiile, încearcă din nou, împart și au grijă de locurile în care trăiesc. Nu sunt perfecte și nu găsesc toate răspunsurile de la început. Tocmai de aceea ne pot ține companie atunci când ceva este nou, greu sau minunat.

Această carte pornește de la unul dintre videoclipurile lui Norișor și îi continuă aventura în ritmul lecturii. Priviți ilustrațiile, opriți-vă unde apare o întrebare și lăsați copilul să spună ce observă. Povestea se poate citi dintr-odată sau în mai multe seri. Nu există grabă: scopul nostru este să construim amintiri calde și să lăsăm loc fiecărei voci.

POVESTEA · 1 / 25

Aparatul de pe scaun

Pe țărmul cu pietre rotunde, Pipo așeză un aparat de fotografiat pe un scăunel trainic. Își îndreptă bereta roșie și fularul de aceeași culoare.

În depărtare se vedea farul. Mai aproape, un debarcader scurt își oglindea stâlpii în apă.

Pipo voia o fotografie cu prietenii lui. Își dorea ca fiecare să arate vesel și nimeni să nu lipsească.

POVESTEA · 2 / 25

Locul din nisip

Întinse o aripioară spre o piatră lată, așezată pe nisipul uscat.

Acolo puteau sta toți, departe de valuri. Aparatul îi vedea bine, iar stâncile albe rămâneau în fundal.

Pipo se uită prin vizor și făcu două semne mici în nisip, ca să țină minte marginile cadrului. Nu voia să taie nicio aripioară din fotografie.

POVESTEA · 3 / 25

Pipa sosește

Pipa veni cu fundița roz prinsă lângă mica floare de la cap. Îl găsi pe Pipo încercând un zâmbet foarte larg.

- Așa trebuie să stau?

Pipa îl privi și începu să râdă.

- Poți să stai ca tine.

Pipo își relaxă ciocul. Nu observase cât de încordat devenise numai gândindu-se la fotografia perfectă.

POVESTEA · 4 / 25

Luminița care clipește

Pipo îi arătă butonul temporizatorului. După ce îl apăsa, luminița clipea, iar el avea timp să ajungă lângă ceilalți.

Făcu o încercare, mergând pe nisip fără să alerge. Ajunse lângă Pipa chiar înainte de clic.

Aparatul scoase o fotografie mică. Pipo o puse pe masa joasă, să apară imaginea fără să o îndoaie.

POVESTEA · 5 / 25

Prima fotografie

În prima poză, Pipo își privea propriile labe, fiindcă verificase unde se oprise. Pipa se uita spre el.

- Nu suntem atenți la aparat, oftă pinguinul.

- Suntem atenți unul la altul, spuse Pipa.

Pipo nu părea convins. Totuși, nu aruncă fotografia. O așeză într-un colț al mesei, cu fața în sus.

POVESTEA · 6 / 25

Musafira din mare

Foca Fina apăru la marginea apei, apoi se odihni pe nisip. Îi salută cu o aripioară.

- Am văzut că pregătiți ceva.

- O fotografie cu fiecare prieten, spuse Pipo.

În golfuleț, peștișorul Blup licări lângă o piatră scufundată. Fina le povesti că înotase o vreme alături de el. Peștele rămase în apă, unde se simțea în largul lui.

POVESTEA · 7 / 25

Trei pe piatră

Pipa îi făcu loc Finei lângă piatra lată. Pipo verifică din nou cadrul, apoi apăsă butonul.

De data aceasta, ajunse la timp și ridică privirea.

Clic!

O a doua fotografie ieși din aparat. În ea, Fina părea liniștită, Pipo avea ciocul ridicat, iar Pipa tocmai clipise. Ochii ei erau complet închiși, deși zâmbea.

POVESTEA · 8 / 25

Ochii închiși

- Am stricat-o eu, spuse Pipa.

Pipo se uită de la fotografie la ea. Dimineață își promisese că nimeni nu avea să se simtă prost la poza lui.

- Nu ai stricat nimic. Putem încerca iar.

Pipa își îndreptă fundița. Fina păstră fotografia pe masă, lângă prima. Nu avea rost să hotărască imediat care merita păstrată.

POVESTEA · 9 / 25

Încercarea de a nu clipi

La următoarea încercare, Pipa deschise ochii atât de larg, încât începu să o gâdile vântul.

Chiar înainte de clic, clipi din nou.

Când văzură fotografia, toți trei izbucniră în râs. Pipo avea ciocul strâns, iar Fina se aplecase să vadă luminița.

Cu cât încercau mai tare să stea nemișcați, cu atât semănau mai puțin cu ei.

POVESTEA · 10 / 25

Umbra de pe stâlp

Nelu se așeză pe un stâlp al debarcaderului. Pescărușul alb-cenușiu își scutură moțul și privi masa cu fotografii.

- Mai este loc?

Pipo verifică semnul din nisip.

- Da, dacă vii lângă noi. Din stâlp nu intri întreg în cadru.

Nelu deschise aripile. Îi venise deja o idee mai spectaculoasă decât un loc liniștit lângă piatră.

POVESTEA · 11 / 25

Saltul lui Nelu

Pipo apăsă butonul, iar Nelu pluti dinspre stâlp spre grup. Plănuise să coboare pe nisip înainte de clic.

Dar vântul îl ținu o clipă mai sus.

Aparatul se declanșă când în partea de sus a cadrului se vedeau numai două vârfuri de aripi. Nelu ateriză apoi lângă Fina, convins că intrase minunat în fotografie.

POVESTEA · 12 / 25

Două aripi

Când imaginea apăru pe hârtie, Nelu se uită după propriul cap.

- Unde sunt?

Pipa îi arătă cele două aripi din colț.

Pescărușul izbucni primul în râs. Fina râse după el, iar Pipo aproape își pierdu bereta când își ridică fața.

Pentru câteva clipe, nimeni nu încercă să arate bine. Toți se bucurau de aceeași întâmplare.

POVESTEA · 13 / 25

Râsul care lipsea

Pipo privi prietenii și întinse aripioara spre aparat. Apoi se opri. Dacă pleca imediat să apese butonul, pierdea tocmai momentul în care râdeau împreună.

Rămase lângă ei.

Fotografia putea aștepta câteva clipe. Râsul nu era ceva ce putea cere la comandă, după ce luminița începea să clipească. Întâi trebuia să fie acolo, cu ceilalți.

POVESTEA · 14 / 25

Pauza de la masă

Se adunară lângă masa joasă. Pipo puse fotografiile una lângă alta. Nelu le ținea colțurile cu aripile când sufla vântul.

Într-una, Pipa clipea. În alta, Fina privea luminița. Două aripi pluteau peste o a treia.

Fiecare imagine le aducea aminte altceva. Niciuna nu semăna cu poza liniștită pe care Pipo o pregătise dimineață.

POVESTEA · 15 / 25

Întrebarea Pipei

- De ce voiai să fie totul perfect? întrebă Pipa.

Pipo își mișcă labele în nisip.

- Ca să ne amintim cât de bine ne-am simțit.

Fina privi din nou fotografiile.

- Atunci ar trebui să ne simțim bine și când le facem.

Pipo se gândi la încercarea Pipei de a nu clipi. Avea o amintire, dar prietena lui fusese tare încordată în ea.

POVESTEA · 16 / 25

Loc pentru fiecare

Hotărâră unde voia să stea fiecare. Fina alese nisipul de lângă piatră, Pipa un loc aproape de Pipo, iar Nelu rămase cu labele pe pământ.

Pipo îndreptă aparatul ca să îi cuprindă pe toți.

Nu mai cerea ciocuri la aceeași înălțime. Fina nici nu avea cioc. Era suficient ca fiecare să se vadă și să stea comod.

POVESTEA · 17 / 25

O probă liniștită

Făcură o probă fără fotografie. Pipo parcurse drumul de la aparat până la grup, apoi își ridică aripioara.

- Aici pot sta și eu.

Nelu mută un pas lateral, ca să nu-i acopere fularul. Pipa îl întrebă pe Fina dacă vede bine spre aparat.

Pregătirea nu dispăruse. Acum îi ajuta să se așeze, fără să le hotărască fiecare gest.

POVESTEA · 18 / 25

Gluma cu aripile

Pipo apăsă temporizatorul și reveni în grup.

Nelu ridică puțin o aripă.

- Dacă iar dispar, mă recunoașteți după aceasta?

Fina începu să râdă. Pipa își întoarse fața spre Nelu, iar Pipo zâmbi înainte să își amintească de aparat.

Clic!

De data aceasta, luminița îi prinsese într-un moment pe care nu încercaseră să îl construiască din zâmbete ținute cu greu.

POVESTEA · 19 / 25

Imaginea nouă

Pipo aduse fotografia pe masă. Așteptară să se vadă bine. În ea erau toți patru, întregi și aproape unul de altul.

Pipa avea ochii puțin strânși de râs. Nelu își ținea o aripă ridicată. Fina se apleca spre ceilalți, iar Pipo își uitase bereta ușor într-o parte.

- Aceasta îmi place, spuse el, fără să mai caute greșeli.

POVESTEA · 20 / 25

Alegerea împreună

Pipo nu puse imediat fotografia deoparte. Îi întrebă și pe ceilalți dacă voiau să o păstreze drept poza lor de grup.

Fiecare încuviință.

Pipa alese și fotografia cu ochii închiși, iar Nelu o ceru pe cea cu aripile.

- Pe aceasta trebuie s-o vadă cineva care nu a fost aici, spuse el. Altfel n-o să creadă cât de puțin am încăput.

POVESTEA · 21 / 25

Blup la vedere

Când se întoarseră spre golfuleț, Blup apăru lângă piatra scufundată. Pata lui aurie licări aproape de suprafață.

Pipo se așeză pe nisip, la distanță de apă, și îl privi fără să mute aparatul.

- Și el a fost cu noi astăzi, spuse Fina.

Nu toate întâlnirile trebuiau să intre pe aceeași hârtie. Unele puteau rămâne în povestea spusă lângă fotografie.

POVESTEA · 22 / 25

Fotografiile la adăpost

Vântul începu să ridice nisip fin. Pipo strânse fotografiile într-o cutie plată, iar Pipa ținu capacul până le așeză pe toate.

Aparatul intră în husa lui. Fina verifică nisipul de lângă masă, să nu fi rămas vreo hârtie.

Nelu luă fotografia cu aripile. Mergea acum liniștit, de parcă toate salturile zilei încăpuseră în acel dreptunghi mic.

POVESTEA · 23 / 25

Farul de seară

Lumina se încălzi peste mare. Prietenii mai stătură puțin lângă piatră, privind farul îndepărtat.

Pipo nu le ceru încă o poză. Îi ascultă pe Pipa și Nelu discutând despre care aripă se vedea mai bine.

Fina râse din nou. Pinguinul își dădu seama că putea păstra o zi frumoasă și fiind atent la ea, fără să apese mereu un buton.

POVESTEA · 24 / 25

Locul de pe raft

Acasă, Pipo puse fotografia de grup pe raft. Bereta strâmbă se vedea bine. Înainte i-ar fi îndreptat-o în fiecare încercare.

Acum își amintea gluma lui Nelu de câte ori o privea.

Alături, în cutie, păstră și prima poză, cea în care se uitase la labe. Ea arăta de unde pornise ziua și cât de mult se schimbase pe drum.

POVESTEA · 25 / 25

Ce păstrează fotografia

Pipo înțelese că fotografia preferată nu era cea în care toți stăteau nemișcați. Era cea în care fiecare se simțise binevenit și putuse să râdă în felul lui.

O amintire frumoasă începe cu grija față de cei care o trăiesc împreună. Când le facem loc să fie ei înșiși, zâmbetul nu mai trebuie ținut: vine singur.

Mulțumim că ați citit împreună

Vă mulțumim că ați deschis această carte și că le-ați făcut loc personajelor noastre în timpul vostru. Fiecare pagină citită, fiecare întrebare și fiecare clipă de atenție oferită unui copil dau sens poveștilor din Lumea lui Norișor. Ne bucurăm că am putut fi o mică parte din aceste momente.

Sperăm că aventura v-a lăsat un zâmbet și un gând de dus mai departe. Puteți reveni la o ilustrație preferată, puteți desena o altă întâmplare sau puteți vorbi despre o situație asemănătoare din viața voastră. Nu este nevoie de un răspuns perfect și nici de o morală învățată pe de rost. Ascultarea, blândețea și bucuria de a descoperi împreună sunt mai importante.

Poveștile continuă prin cântecele, cărțile și activitățile noastre în limba română, pe lumealuinorisor.ro. Mulțumim copiilor, părinților, bunicilor și educatorilor care ne însoțesc. Vă așteptăm cu drag la următoarea aventură din Lumea lui Norișor.

O poveste se încheie. Curiozitatea continuă.

Luați cu voi întâmplarea preferată și povestiți-o cuiva drag. Alte cântece, povești și activități vă așteaptă în Lumea lui Norișor.

lumealuinorisor.ro

© 2026 Lumea lui Norișor. Toate drepturile rezervate. Lumea lui Norișor™ este marca universului nostru de cântece, povești și activități pentru copii.

Inspirată din videoclipul Pinguinul și fotografia buclucașă.
Personajele și ilustrațiile aparțin aceleiași serii de povești.